

Monopol. Jeg er Tilhænger af Samfundets Indseende med Monopoler, baade de kapitalistiske og de Monopoler, som det ærede Medlems Parti laver her i Samfundet. Vi andre kan ikke lave Monopoler, vi er Smaafolk. Kapitalismen og Socialismen kan lave dem, og overfor disse Monopoler siger jeg: Lad os faa Kontrol begge Steder, ikke i og for sig for paa nogen Maade at underkende Betydningen af, at der ogsaa er Monopolvirksomheder, der holder Arbejde og Virksomhed til Landet, men saaledes, at de vedkommende ikke flaar os andre urimeligt. Det er derfor, jeg gerne vil spørge det ærede Medlem, der har anstillet Beregning over, hvilken samfundsnyttig Gerning Socialdemokratiet har udført paa forskellige Omraader, hvorledes de har skabt deres Kunder Mulighed for at spare og sørget for, at der blev givet Dividende til dem, samtidig med at de stadig har holdt Priserne saa langt nede som muligt, om han ikke kan give en Fremstilling af, hvorledes det kan være blevet muligt for denne Kulforretning at tjene de mange Millioner. Det vilde være ganske rart at faa det Supplement med. Naar vi saa faar et grundigt Svar paa alle de øvrige Ting, kunde vi en Dag f. Eks. i Handelsbladene her i Byen og i den socialdemokratiske Presse — det første Sted er jeg overbevist om, at det, jeg siger her, vil fremkomme — sammenstille alle de Ting, og saa kan vi se, om Publikum holder med det ærede Medlem eller med mig.

Den sidste Taler, det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg), omtalte igen Jordbrugets Regnskaber og mente, at det var rart at være paa Landet. Jeg havde Indtrykket af, at han troede, at det var en Slags ny Form for Pandekagehuset: Man tager en Pandekage, man tager en Høne og ogsaa en Gang imellem en Gris. Hønen vrider man Halsen om paa, Grisen stikker man formodentlig, Flæsket er straks parat, Bord, dæk dig! Landmanden har øjeblikkelig alt til Faget hørende gratis foran sig. Men Hønen skal fodres, og Grisen skal fodres. Det ærede Medlem er aabenbart en ærkeradikal Københavner og tror aabenbart, at baade Grisen og Hønen lever af Luftsteg. Det gør de ikke; det ærede Medlem fik aldrig en Høne paa Bordet, hvis man indrettede Fodringen paa den Maade; det er temmelig dyrt for Øjeblikket at fodre Høns. Det ærede Medlem troede, saa vidt jeg forstod ham før, at der var mange Svin i Landet. Det er der nu ikke. Men Svinene er og-

saa dyre at fodre, og overfor det ærede Medlems forskellige Regnskaber, som supplerer det socialdemokratiske Medlems Regnskabsforsøg overfor Mellemstanden i Byerne, har jeg henvendt mig til en meget anset og dygtig Landmand med utvivlsomt meget ulastelige Regnskaber, ikke for at faa Hønspriser at vide, men for at faa nogle Gennemsnitspriser fremskaffet, saa at Publikum forstaa, hvad der ligger bagved de høje Priser, hvorved man søger i Købstadbefolkningen at mistænkeliggøre den danske Landbostand, idet man fremhæver, særlig i den socialdemokratiske, men naturligvis ogsaa i den radikale Presse, disse urimelig høje Priser, som tages. Jeg har som Svar paa denne Henvendelse modtaget følgende Tal, som jeg summarisk oplæser: Folkeløn i 1914: En Karl 500 Kr., nu 1 000 Kr. aarlig, en Pige 250—350 Kr., nu 500—600 Kr., en Husmands Dagløn 2 Kr. 50 Øre—3 Kr., nu 6 Kr. 20 Øre. Folkehusholdning regnedes i 1914 til 85 Øre à 1 Kr. daglig, i 1919 til 2 Kr. 50 Øre à 3 Kr. Forholdet mellem Priser paa Sæd og Foderkager omtales dernæst: 1914: Byg og Havre 12 Kr., nu 23 Kr. — det ærede Medlem vil forstaa, at det er det, man anvender blandt andet til Svinene. (*Johan Knudsen*: Prisen er højere. Den er 33 Kr.). Det var for 1918, ikke 1919. Nu for Øjeblikket er den, saa vidt jeg erindrer, ca. 40 Kr. Foderkager 14 Kr., 50 Kr. i 1918. Akkord i Foderroemarken i 1914 45 Kr., 1919 91 Kr. pr. Tønde Land. Beslag til en Hest i 1914 2 Kr. 40 Øre, i 1919 10 Kr. Andet Smedearbejde i samme Forhold: Hjulmager- og andet Træarbejde er steget med ca. 250 pCt. En Sæk kostede i 1914 50 Øre, i 1918 5 Kr., Bindegarn i 1914 1 Kr., i 1918 3—4 Kr. Der vil da de Herrer fra den anden Side se, at det er store Bekostninger, der er løbet paa, og disse medfører ganske naturligt, at man paa denne Maade maa sørge for at faa Pengene ind. Det er ikke billigt at fremstille Varen, og derfor bliver Varen ogsaa af sig selv dyr. Men atter her siger jeg, at der maa selvfølgelig vises Varsomhed, og min Tale gaar ikke paa nogen Maade ud paa at sige, at der ikke ogsaa indenfor denne Stand kan være aagret, paa ingen Maade; men jeg siger: I Gennemsnit er der det ikke. Undtagelserne bekræfter Regelen, og det gælder indenfor enhver Samfundsklasse om at slaa ned paa dem, som vil aagre. De har for det første ikke moralsk Ret til at gøre det, og for det andet er de daarlige Standsfæller, daarlige